

DÉLMAGYARORSZÁG

Szerkesztőség:
SZEGED, KÁRÁSZ-UTCA 9. SZÁM.
A szerkesztőség telefonja: 305.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
egész évre 96.— K. negyedévre 24.— K.
félévre . . . 48.— K. egy hónapra 8.— K.
Egyes szám ára 30 fillér.

Kiadóhivatal:
SZEGED, KÁRÁSZ-UTCA 9. SZÁM.
A kiadóhivatali telefonja: 305.

Szeged, 1919.

VIII. évfolyam, 123. szám.

Vasárnap, június 1.

A városkormányzó rendeletei.

I.

A munkaügyi bíróságok további működéséről.

— Parancs. —

I. A munkaügyi bíróság a fennálló törvények és rendeletek alapján folytatja működését.

II. Ettől eltérőleg jelenleg feleslegesnek tartom egy munkaadókra kötelező szabállyal leendő választott bíróság felállítását, mert ezt nem is az összes munkaadók és alkalmazottak kérték.

III. Elvárom a munkaadóktól és alkalmazottaktól, hogy a vitás kérdéseket a kölcsönös megértés és meggyezés alapján maguk rendezzék.

IV. Elrendelem, hogy a munkaadók által a fennálló törvények értelmében jogosan gyakorolt és a folyó évi május hó 31-ik napján lejáró felmondások hatálya 1919. évi június hó 30. napjáig meghosszabbíttassék, mely időig az alkalmazottakat mostani illetményekkel meg kell tartani.

V. Az elvárt egyezkedési tárgyalások vezetésével Szeged város Polgármesterét és Csillag László járásbíróit, a munkaügyi bíróság elnökét bízom meg, a Szegedi Kereskedelmi és Iparkamara bevonásával.

II.

Folytatólagos óraszámítás.

1919. évi június hó 1-étől kezdődőleg az összes megszállott magyar területeken az időszámítás 0 órától 24 óráig terjed. Ugyanezen időszámítás már az összes szerbek által megszállott területeken életbe lépett.

III.

A telefon hálózatok elrongálásáról.

Hozzánk érkezett jelentésekből kitűnik, hogy a lakosok a francia katonák által felállított távbeszélő huzalokat helyükről elviszik, vagy rongálják.

Kérem a polgármester urat, szíveskedjék Szeged város és környékének lakosságát figyelmeztetni, hogy azon személyek, akiket a francia katonai dróthuzalok elrongálásán tetten érnek, a francia hadbírószám elé állíttatnak.

IV.

Az ezredes-kormányzó 1000 (ezer) korona pénzbüntetést ró ki a Friss Hírek című napilap főszerkesztőjére.

Dacára a többszöri figyelmeztetésnek, bolsevik szellemben írt cikkeknek a közzétételét kísérelte meg, a megszálló csapatok ellen irányuló éllel.

V.

Fodor Albert ur tulajdonát képező „Fekete Sashoz” feliratu kávéház látogatása (Feketesas-utca 13.) 1919. május 31-től kezdődőleg egy hónapon át a francia katonáknak el van tiltva.

Ezen kávéház tulajdonosa az ezredes-kormányzó rendeleteit megszegte.

Betrix ezredes,

Szeged város kormányzója.

2700 vagon fát kaphat a város rekompenzációs cikkekért.

(Saját tudósítónktól.) Még a múlt év augusztus hónapjában történt, hogy Balogh Károly, a közlekedési hivatal volt vezetője, a város részére 300 holdnyi erdőterületet vásárolt, amelynek kitermelt fájával kívánta a város faszükségletét részben kielégíteni. A kitermelt fakészletből 300 vagon fát Pankotáról Szegedre is szállítottak, de a változott helyzet folytán 2700 vagon fa ottragadt Pankotán, ahonnan még mindig nem lehet Szegedre szállítani. Pedig a közönség a fajségkinos állapotát egyre nyomasztóbban érzi és ha bármily körülmények között a város fához nem juthat, a legnagyobb kellemetlenségeknek nézünk elébe, különösen a téli hónapok alatt.

A város közönségének helyzetét a francia katonai parancsnokság, élén Betrix városkormányzó ezredessel teljesen átérezve, megbízást adott egy francia tisztnek, Balogh Károly tanácsnoknak és Gál Miksa bankigazgatónak, hogy utazzanak Nagyszebenbe, hogy ott a román kormányzótanács vezetőségével érintkezésbe lépve, eszközöljék ki a 2700 vagon fa Pankotáról Szegedre való szállításának igazolványát. A kiküldöttek hétfő éjjel utaztak el Szegedről, péntek este érték haza és kiküldetésük eredményéről már be is számoltak Betrix városparancsnok ezredesnek, Balogh Károly pedig külön a város polgármesterének.

A kiküldöttek kedden éjjel érkeztek Nagyszebenbe és szerdán reggel már tárgyalást

kezdték az ottani kormányzótanács kereskedelmi államtitkárával: dr. Misics Kosztával, aki kijelentette, hogy hajlandó a fa elszállításához szükséges igazolványt kiadni, de csak rekompenzáció ellenében. Meg is nevezte a kívánt rekompenzációt: szalonnát, lisztet és tengerit kíván egy bizonyos mennyiségben a várostól, amelyeknek árát azonban ő állapítja meg. A kiküldötteknek irást adott arról, hogy említett rekompenzáció ellenében a 2700 vagon fának Pankotáról való elszállításához szükséges igazolványt haladéknélkül kiadja.

Ha a város a rekompenzáció gyanánt kikötött szalonnát, lisztet és tengerit betudja szerezni, a vétel és átadási árkülömbözet a város részére másfél millió koronát tenne ki. Roppant nagy ár lenne ez a faelszállítási igazolványért, de ha tekintetbe vesszük, hogy a 2700 vagon fára mulhatatlan szüksége van a város lakosságának és fához más uton nem igen juthatna a város, az esetben még ezt az áldozatot is meg kell hozni, nehogy a fajség teljes veszedelme álljon elő ebben a majdnem minden oldalról elzárt városban.

Betrix városkormányzó ezredes lekötelező készsége tanusít a város közsükségletét képező cikkek beszerzésének lehetősége körül és arról van értesülésünk, hogy a faügy kedvező elintéztetése érdekében is, a saját hatáskörében megteszi minden lehetőt, hogy a város lakossága a 2700 vagon fához mielőbb hozzájuthasson.

A légszesz és a villamos áram egységárainak emelése.

— Megoldás a progresszív tarifa alapján. — Tisztviselők küldöttsége és memoranduma a polgármesternél. — Fogyasztók tiltakozása a fölemelt tarifa szedése ellen. —

(Saját tudósítónktól.) Szombati számában vezető helyen cikket közölt a Délmagyarország, mely a légszesz és a villamos áram egységárainak progresszív alapon való fölemelésére hívta fel a figyelmet. A fölvetett idea nagy érdeklődést keltett, amiért megkérdeztük róla Pongrácz Albert, légszeszgyári igazgató véleményét, aki a következőket volt szíves mondani:

— Az elmélet, amiről cikkükben beszélnek, szép, gyakorlatilag azonban nagyon nehezen megvalósítható. Már ott is nehézségekkel jár a dolog, ahol csak kétféle tarifa van, gáznál az egyik három lángig, a másik azon felül, villanynál az egyik hat lángig, a másik azon felül. Minden esetre most foglalkozni fogunk a progresszív tarifa rendszerével és megkíséreljük a megoldást ilyen alapon megtalálni.

Szombaton az Otthon küldöttsége járt dr. Somogyi Szilveszter polgármesternél, a kinek a következő beadványt nyújtotta át:

Tekintetes Városi Tanács!

A helyi lapokból értesültünk, hogy a gázgyár a gáz egységárát 17 fillérről 280 fillérré, azaz 1580 százalékkal, a villany egységárát pedig 8 fillérről 44 fillérré, azaz 450 százalékkal szándékozik fölemelni a városi hatóság hozzájárulásával.

Mivel ez az intézkedés a szegedi összes fix fizetésű alkalmazottakat katasztrófálisan sújtaná, a Szegedi Tisztviselők Otthona — a f. hó 30-án tartott választmányi ülésének határozatából kifolyólag — az alábbiakban kérés meg a város tek. Tanácsát, kérve, hogy vegye hathatós védelmébe a már ugyis agyon-sanyargatott közalkalmazottakat.

A gázgyár számítása szerint egy tisztviselő átlagos havi gázfogyasztása 65 m lenne, aminek ára 280 fillérral 182 K, ezzel szemben a valóság az, hogy az átlagos igen takarékos fogyasztás 80—90 m, tehát 224—252 K, az átlagos mérsékelt havi villany fogyasztás pedig 100—120 hektowatt 44 fillérral számít-